

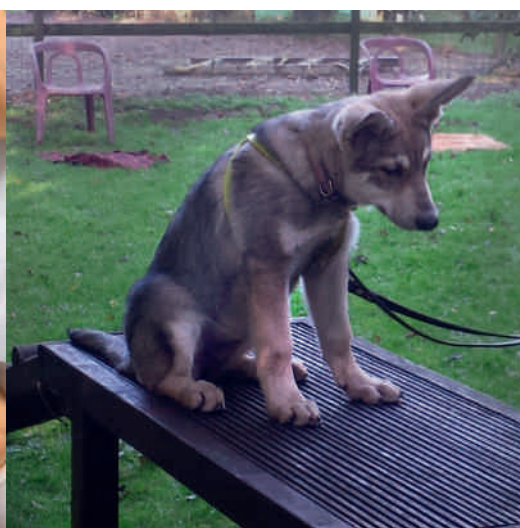

Johan Berends, Een hondenmens pur sang.

NUMMER 1 2016

Antibiotica-
resistentie

Lente
kiekjes

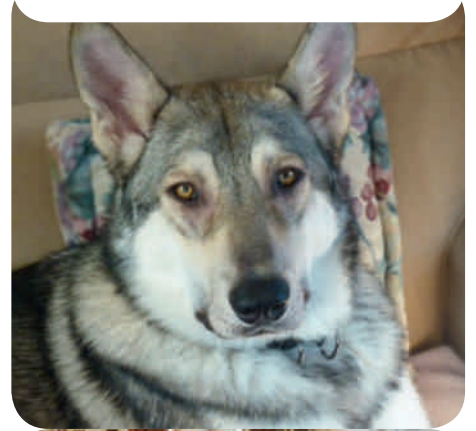

Jaarverslag
2015

Kiekjes

Fred en Marianna Gest: Baldur op zijn liefst maar ook zéér alert en tot slot moe van het opletten. Ik denk dat wij niet hoeven te zeggen dat dit mannetje nu het belangrijkste in ons leven is.

Een nieuw jaar, een nieuw blad en een afscheid

Den Haag, 21 maart 2016

Beste leden,

Voor jullie ligt een nieuw nummer van ons clubblad, met een nieuwe hoofdredacteur. Johan Berends heeft zijn functie neergelegd. Lies Geluk, bij velen wel bekend, is nu de nieuwe hoofdredacteur van dit blad. Dick Ockers gaat zich ontfermen over de vormgeving en opmaak. Wij wensen hen veel succes en het bestuur bedankt hen dat zij deze taak op zich willen nemen.

Johan hierbij onze dank voor negen jaar leerzame artikelen en leesplezier! In dit nummer een interview met Johan. Voorts kunnen jullie het jaarverslag over 2015 lezen, met de belangrijkste zaken van afgelopen jaar. Verder komen er enkele gezondheidsonderwerpen aan bod. We hebben een geurig onderwerp dit keer, namelijk waarom eet mijn hond poep. Verder een column van Gerrie Pols over de hondenschool, en een filmbespreking.

Niet in dit blad opgenomen als onderwerp maar meer als mededeling van het bestuur: de tweede outcross komt nu snel in zicht. Alle betrokken partijen spannen zich gezamenlijk in om de outcross zo spoedig mogelijk op de rails te zetten. Belangrijke reminder: **de ALV op 10 april** a.s.

Dan zal ik trouwens voor het laatst jullie voorzitter zijn, want mijn termijn is dan ten einde. Ik had bij mijn start als voorzitter al aangegeven slechts één termijn beschikbaar te zijn vanwege mijn werk als zelfstandig ondernemer, dat vergt veel tijd.

Dank voor alle goede samenwerking. Maar... ik zie jullie allemaal graag terug op de AVLS bijeenkomsten. Ik blijf gewoon komen. Bedankt allemaal!

Reinier van Wattum, voorzitter

Voorzitter

Reinier van Wattum

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Robbert Haas

Hoofdredacteur

Lies Geluk

Redactie

Johan Berends

Hella Liefthing

Rob Berends

Bestuursleden

Ingeborg Peper

Esther Siteur - van Rijnstra

Foto's

Johan Berends

Grit Fischer

Wilma Pabst

Christiane Stuffer

Carmen Tischler

Gerrie Pols

Erik Godijn

Marianne Eggink

Ineke Pompen

Lies Geluk

Naomi de Boer

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, waarbij het niet uitmaakt bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt. Een gezonde genenvariatie vinden we erg belangrijk, omdat het ras een smalle en daardoor kwetsbare genenpool heeft.

De genenvariatie behouden en uitbreiden zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn. De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je als lid achter onze uitgangspunten staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van deze bijzondere hond.

De Saarlooswolfhond is als Nederlands hondenras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten op juiste waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

Voor alle vragen over lidmaatschap, gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie: secretaris.avls@gmail.com.

Bezoek ook onze website www.avls.nl.

Correspondentieadres:
Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Iets meegemaakt?

We zijn op zoek naar verhalen van leden over hun leven met Saarlooswolfhonden. Heeft u een kanotocht met uw hond gemaakt? Een bijzondere wandeling gemaakt in een prachtig bos?

Of u bent trots op uw viervoeter omdat hij het zo goed doet in de hondensport? Laat het ons weten. Schrijft u een email naar info@liesgeluk.com. Ook foto's zijn van harte welkom!

Lid worden?

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid!
Je kunt je aanmelden op:

www.avls.nl
>vereniging
>lid worden

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:
NL 77 RABO 0115 957 707

Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code: **RABONL2U**

Ten name van:
Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos.

Onder vermelding van:
contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij:
secretaris.avls@gmail.com

Vooral veel plezier

Door: Gerrie Pols

Als ik de auto het parkeerterreintje op rij zie ik dat er al twee andere auto's staan. "Fijn", denk ik, "dat zal ze leuk vinden". Ik kom de auto uit en loop naar de achterkant. Als ik de achterdeur open doe, kijken twee prachtige lichte oogjes mij aan. Ik doe de bench open en Wya wil er zo uit springen. "Dat doen we maar even niet, lieverd", zeg ik en til haar voorzichtig op. Een lange sliert kwijl uit haar bekje verspreidt zich als een olievlek over mijn blote arm. Tja, Saarloosjes en autorijden....

Als Wya op de grond staat, veeg ik mijn arm schoon met een stuk van de keukenrol die in mijn auto ligt, sla de autodeur dicht en loop met haar het veld op. Eenmaal op het veld klik ik haar los en rent ze als een speer naar haar nieuwe hondenvriendjes.

Mijn zaterdagen zijn goed gevuld. Met twee jonge honden moet namelijk veel getraind worden. Dus om negen uur begin ik met Wya. Die cursus duurt tot tien uur, maar loopt eigenlijk altijd uit omdat de hondjes nog even willen en mogen spelen. Dan moet ik snel naar huis om Wya doodmoe maar gelukkig thuis te brengen en Daentje op te halen. Met haar train ik van twaalf tot één maar ook die les loopt natuurlijk uit, waardoor mijn halve zaterdag al om is. Ik ga naar een gezellige kleine hondenschool in een piepklein dorpje op ongeveer tien minuten rijden van Silvolde.

De sfeer is heel ontspannen en gemoeidelijk. De klasjes zijn nooit groter dan vijf hondjes en er traint altijd maar één groep tegelijk. Nee, er kan geen officieel examen gedaan worden, maar we krijgen wel een leuk certificaat van de hondenschool als we de klas succesvol hebben afgerond. Plezier en contact met de hond, dat is waar het om gaat bij deze school!

Voordat ik hier terecht kwam, had ik al heel wat andere hondenscholen gehad. Zo was er de hondenschool waarbij ik na drie lessen merkte dat pakwerk het ultieme doel was. Maar pakwerk is niet mijn ultieme doel, dus toen ik dat voorzichtig opperde, werd mij vriendelijk verzocht dan maar een andere hondenschool te zoeken. Dus daar gingen we....

De volgende hondenschool had zich vooral gespecialiseerd in Agility, dat leek mij ook wel wat. Maar toen ik met Sara, destijds nog een pup, daar ging trainen, merkte ik al snel dat het ook niet helemaal was, wat ik zocht. Er was een oefening waarbij je als baas van de hond moest weglopen, terwijl de hond moest blijven zitten. Tot nog toe geen probleem. Maar daarna moesten andere mensen in een kleine cirkel om jouw hond heen lopen, terwijl jij dus in een cirkel om de hond van die ander heenliep. Ik ken Sara en voorzag dat zij dit niet zo prettig zou vinden. Om te voorkomen dat ik met een getraumatiseerde hond naar huis zou moeten, legde ik aan de instructrice uit, dat dit een oefening was, die niet zo geschikt is voor een Saarloos. Ik vervolgde met de vraag of ik dan bij haar mocht blijven staan terwijl er een vreemde in een klein cirkeltje om ons samen heen zou lopen.

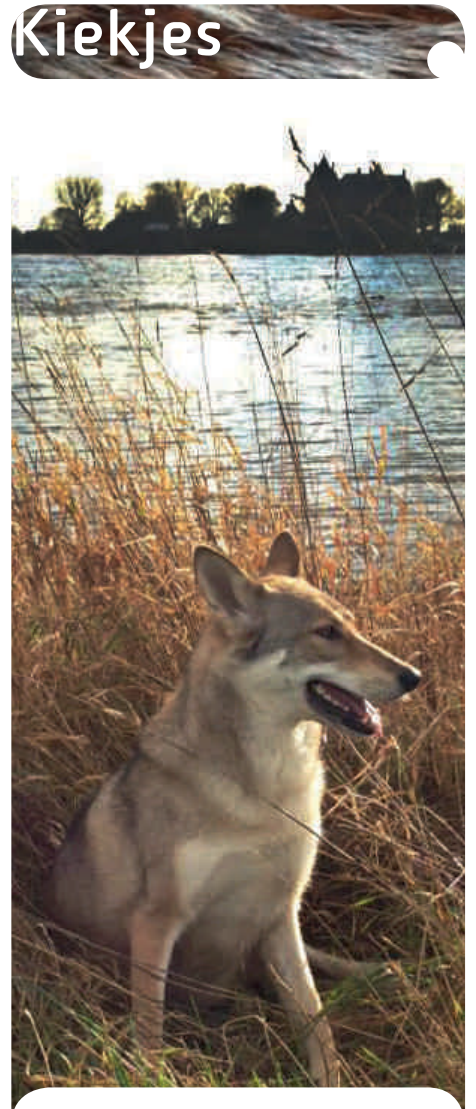
Dat leek mij namelijk al moeilijk genoeg voor Sara. Maar de instructrice was onverbiddelijk, dit was volgens haar een simpele oefening, die voor iedere hond te doen was. Dus, daar gingen we, midden in de les liepen Sara en ik van het veld af, de anderen een beetje beduusd achter latend.

Bij de derde hondenschool schrok ik al toen ik gewoon eens even ging kijken. Klassen van tien honden tegelijk en met wel vier groepen op een groot veld. Pfff, wat een prikkels, dat ging hem ook niet worden.

Let op, ik zeg absoluut niet dat deze hondenscholen slecht zijn! Zij zijn op hun eigen terrein waarschijnlijk professioneel en goed bezig, maar de manier van trainen van die hondenscholen paste simpelweg niet bij mijn persoonlijkheid en die van mijn honden. Als ik naar een hondenschool ga, gaat het mij om de zgn quality time met mijn hondjes. Even één op één met de baas bezig zijn, dat wil toch iedere hond. Ik wilde dat dit éne uurtje, waarbij de hond mij even helemaal voor zich alleen had, zou draaien om het plezier dat we samen zouden hebben. En zo kwam ik bij dit kleine hondenschooltje.

"Goedemorgen", hoor ik zeggen. Ik groet terug, schenk een lekker kopje koffie voor mijzelf in en ga tevreden op het tuinstoeltje zitten. Wya heeft intussen Perro gevonden, de kruising Beagle die, met zijn grappige oren heen en weer slingerend, achter haar aanrent. Zij geniet van dit uurtje en ik geniet met haar mee! 🐾

Bas van Oosterhout: Vakantie in Frankrijk met de dames op de uitkijk, en niemand die te dichtbij durft te komen bij die "wolven". Makuya River della lupa en Cairra (kyra) van byela van Riva.

Carla de Ruiter: Terwijl ik opgesloten zat in een collegezaal waar ik een heel saai seminar volgde, kreeg ik deze foto van mijn man, die heerlijk in een vroeg (en koud) voorjaarszonnetje langs de Merwede aan 't wandelen was met Lupa. Slot Loevestijn op de achtergrond! Tja, van je familie moet je 't hebben...

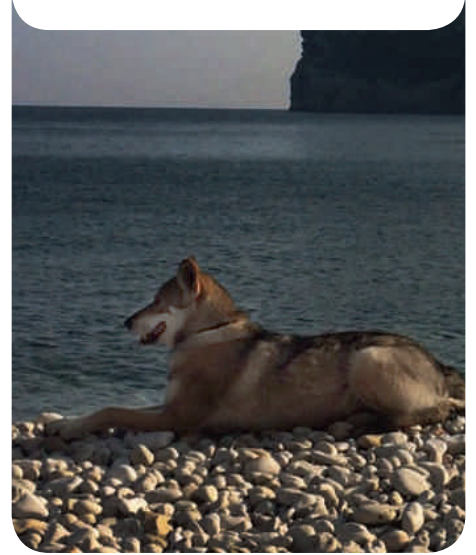

Ineke Pompen: Aeghir (links) en Pearl (rechts) broer en zus, moeten na hun inspannende show natuurlijk even de reserves aanvullen.

Leonie van Lamsweerde:
Carnaval 2016. Een nieuw sprookje is op komst; roodkapje en de kleine grote vriendelijke wolf!

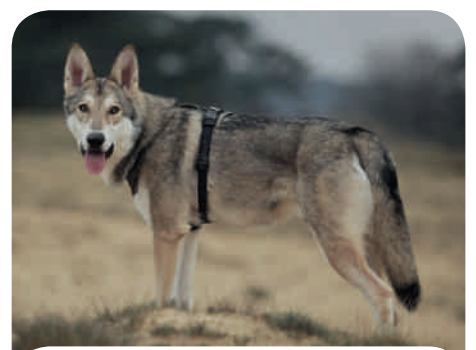
Connie Solleveld: Afgelopen twee maanden heb ik met Saar en Jet overwinterd aan de Costa Blanca in Spanje.

Johan en Marianne Eggink :
Lica en Yara, de dames tussen de koekoeksbloemen.

Bertus Strijk: Wajo en Dino op de bank. Dino is onze fok uit onze Amber en Skôn. Door een echtscheiding kwam hij weer bij ons terecht. Hij is nu helemaal opgenomen in onze roedel. Die twee kunnen op deze manier zo echt een uurtje of wat slapen!

Edwin en Nicoline Stavleu:
Brego heeft een logeerpartij op de Veluwe en vermaakt zich opperbest!

Er is weer een jaar voorbij en we kunnen terugblikken op de belangrijkste punten van 2015. Een voor de Saarlooswolfhond bijzonder jaar. Het was veertig jaar geleden dat het ras door de Raad van Beheer werd erkend.

Geboorten

Zonder pupaanwas is een vereniging op langere termijn ten dode opgeschreven. Wij kunnen redelijk tevreden zijn, maar meer nesten zijn zeker gewenst. Er zijn 10 nesten bij onze leden geboren dit jaar. Met een behoorlijk variërende nestgrootte van 1 tot 10 pups. We kunnen terugkijken op 27 gespeende pups in Nederland, 21 bij onze Duitse burens en 13 bij onze zuiderburens. Bij ons in Nederland zijn daarnaast 6 dode pups geboren. We hebben geen gegevens van dode pups bij onze buitenlandse verenigingsleden.

Leden

Er zit nog steeds groei in het ledenaantal van de AVLS, alhoewel de groei wel minder groot is dan in de beginjaren. Het ledenaantal bedraagt nu 235 leden. In 2015 hebben 7 leden hun lidmaatschap opgezegd, 14 leden betaalden hun contributie niet, waardoor deze uitgeschreven zijn als lid. Veel leden betalen hun contributie al per automatische incasso. Dit neemt veel werk uit handen van het secretariaat en leden zijn zo verzekerd van hun lidmaatschap. Wie dit nog niet doet, roepen wij hierbij op om dit alsnog te regelen. Veel leden beseffen niet dat de ledengelden vrijwel de enige stabiele bron van inkomsten is van de AVLS. Alle kosten die gemaakt moeten worden zijn (grotendeels) hieruit gefinancierd. Denk dan bijvoorbeeld aan kosten die gemaakt moeten worden voor outcross, website en het drukken van het clubblad. Het bestuur, de eigen AVLS commissieleden en de redactie van het clubblad betalen de gemaakte onkosten zelf.

Evenementen en manifestaties

Op 22 februari is de jaarlijkse Nieuwjaarswandeling gehouden op het Rozendaalse Veld bij Arnhem. De opkomst was, mede door het goede weer, gigantisch. Daarna een gezellig samenzijn in KC Dieren waar we ons tegoed hebben kunnen doen aan alle heerlijkheden die de activiteitencommissie iedere keer weer op tafel zet. De kantine van KC Dieren was overvol, maar reuze gezellig. De pups hebben de verkorte route kunnen lopen.

Op 27 juni waren wij aanwezig bij de CAC show Nederlandse hondenrassen. Voor deze show hadden zich in totaal 27 Saarlooswolfhonden ingeschreven. Van de AVLS waren 2 honden ingeschreven: Yara (*Kola Nunwé van de Zevenhuizerplas*) en Djeddha (*Aurora Djeddha Indyo Rácaron*). Yara werd beste teef van het ras en Djeddha haalde de tweede plaats bij de openklasse teven. De heer Douma was keurmeester.

Een mooi moment voor de AVLS speelde zich af op 20 juli van dit jaar in het Wantijpark in Dordrecht. Hier werd aan de directeur van de Raad van Beheer, Rony Doedijns en aan onze eigen Marijke Saarloos het boek "Een hond in wolfskleren" overhandigd. Dit boek is tot stand gekomen doordat Marijke Saarloos het tot dan toe gesloten archief van haar vader heeft opengesteld voor de schrijvers van dit nieuwe SWH standaardwerk, Johan Berends en Hella Lifting. Aangevuld met diverse documenten uit binnen- en buitenland en interviews met de direct betrokkenen, geeft dit boek een verhelderend beeld over de vaak turbulente ontstaansgeschiedenis van de Saarlooswolfhond. Ook RTV Rijnmond deed verslag van deze gebeurtenis.

Op 13 september gaf de AVLS ook weer acte de présence op de Landleven Dagen in Arnhem. Altijd weer een mooie

en gezellige plek om ons ras onder de aandacht te brengen op deze goed door het publiek bezochte dagen.

Op 20 september werd een AVLS clubdag gehouden in Hoenderloo met diverse activiteiten. Zo gaf hondencoach Arvid van Putten een interessante lezing over hondengedrag en angst. De dag had een feestelijk tintje in verband met de 40-jarige erkenning van de SWH als Nederlands ras. De Saarlooswolfhond is in 1975 erkend door de Raad van Beheer. Diverse nesten werden, samen met de ouderdieren, aan de bezoekers getoond.

Op 11, 12 en 13 december was de AVLS vertegenwoordigd met een stand op de Winner Amsterdam. Yara (*Kola Nunwé van de Zevenhuizerplas*) was als enige van de AVLS ingeschreven. Ze sleepte voor de AVLS de 1e plaats in de wacht bij de openklasse teven en werd reserve CAC en reserve CACIB.

Outcross

"We moeten samen op een moderne manier blijven werken aan de toekomst van alle hondenrassen. De AVLS speelt daarin met haar outcross-programma een voortrekkersrol." Deze woorden sprak Rony Doedijns bij het uitreiken van het boek "Een hond in Wolfskleren en is daarna geciteerd in "de Hondenwereld". Outcross is een hot item tegenwoordig in de kynologie. De hoge mate van inteelt veroorzaakt veel problemen bij diverse hondenrassen. Ook de Raad van Beheer is hiervan doordrongen en staat naast de outcross bij de SWH en de Wetterhoun, nu ook outcross toe bij o.a. de Petit Barbacon, de Griffon Bruxellois en de Zwitserse Witte Herder.

Op 1 maart heeft een fokkersoverleg plaatsgevonden. Het bestuur heeft daar de outcross procedure en werkwijze in het door de leden goedgekeurde "Plan van Aanpak" nogmaals toegelicht en om response van de leden verzocht. De voorgelegde inbreng van de leden zal verder worden uitgewerkt en aan de Algemene Leden Vergadering worden

voorgelegd. Tevens bleek dat er behoefte was aan het online plaatsen van het "Plan van aanpak". Dit heeft inmiddels plaatsgevonden. Het bestuur heeft deze bijeenkomst als zeer leerzaam en inspirerend ervaren.

Op 12 april is, onder het toezicht van veel leden, ons eerste outcrossnest voor het eerst gekeurd door AVLS outcrossselectiecommissielid Jan Ebels, die daarbij werd bijgestaan door mevrouw R. van Veen-Keur, beiden erkende keurmeesters voor de Saarlooswolfhond. Daarnaast hebben de AVLS selectiecommissieleden Francis Timmerman en Marianne Eggink hun mening kunnen vormen over deze honden. De beoordeling voor alle drie de outcrosshonden was "veelbelovend" en de keurmeesters en selectiecommissieleden waren tevreden over deze eerste outcross. De drie outcrosshonden doen het ook qua gezondheid uitstekend.

De tweede geplande outcross van de AVLS heeft een grote vertraging opgelopen door verschil van inzicht met externe partijen over hoe het proces van de outcross eruit dient te zien. We kunnen gelukkig melden dat dit in 2016 is opgelost, zodat wij weer verder kunnen.

Website en publiciteit

De website van de AVLS zal totaal vernieuwd worden. De eerste stappen hiertoe zijn in 2015 gezet en de nieuwe website zal in het voorjaar van 2016 gelanceerd worden. In april is de dekruenlijst verplaatst van het forum naar de website.

In het maartnummer van "Onze Hond" (40e jg./nr.3) is een artikel van Marianne Eggink en Kor Oldenbroek opgenomen. Het artikel had als thema het Plan van Aanpak en het terugdringen van de hoge onderlinge verwantschap bij rashonden. Het blad De Hondenwereld had als thema voor het nummer 07/08 van Jaargang 70, het ontstaan van de Nederlandse hondenrassen gekozen, waar

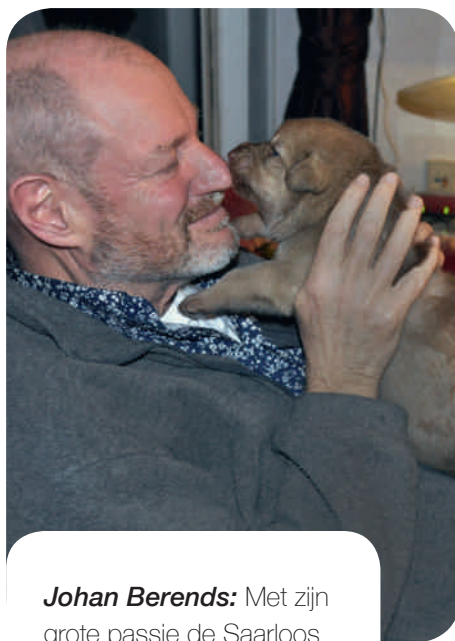
onder de Saarlooswolfhond. Marjolein Roosendaal had daarvoor een uitgebreid interview met Marijke Saarloos. Ook werd een groot artikel over de outcross bij de Saarlooswolfhond en de Wetterhoun opgenomen.

Bestuurswisselingen

Bestuurslid Marijke Saarloos heeft haar 2e termijn als bestuurlid vanwege gezondheidsredenen niet kunnen afmaken. Haar plaats is ingenomen door Ingeborg Peper, die in ieder geval de resterende termijn van Marijke zal afmaken. Ingeborg is kynologisch instructeur en kynologisch gedragstherapeute in opleiding. Secretaris Jacqueline van Koesveld is na het verstrijken van haar termijn opgevolgd door Marianne Eggink, die deze rol al eerder met verve heeft vervuld. Marijke en Jacqueline, allebei enorm veel dank voor jullie jarenlange inzet voor de AVLS.

Clubblad

De eindredacteur van ons clubblad is sinds de oprichting van onze vereniging altijd Johan Berends geweest.

Johan Berends: Met zijn grote passie de Saarloos

Hij heeft deze taak op een wijze vervuld die weinigen hem zo na kunnen doen. Johan was altijd een stuwende kracht binnen de vereniging, en vervulde vele taken die misschien niet altijd zichtbaar, maar zeker voor het bestuur positief merkbaar waren. Dit heeft hij altijd met

buitengewone inzet en passie gedaan. Helaas heeft Johan zijn functie, na negen jaar, per 1 januari 2016 neergelegd. Het goede nieuws is dat hij samen met Hella Liefthing beschikbaar blijft voor interviews in ons blad. Johan, ook namens alle voorgaande bestuursleden, hierbij onze dank!

Herplaatsers

Dit jaar zijn twee Saarlooswolfhonden voor herplaatsing aangeboden. De AVLS heeft in samenspraak met de eigenaren deze twee Saarloosjes gelukkig een nieuwe, liefdevolle eigenaar kunnen bieden.

Andere Kynologische zaken

De brandbrief die de Raad van Beheer gestuurd heeft aan staatssecretaris Sharon Dijksma met het verzoek uitzonderingen te maken op de "15 weken regel" (*verbod import/export pups zonder rabiës inenting waardoor deze pas met 15 weken naar een nieuwe eigenaar over de grens mogen*) heeft geen effect gehad. Kennelijk heeft mevrouw Dijksma zelf geen kynologische kennis, want de door de Raad aangegeven redenen werden zonder pardon van tafel geveegd. De 15 weken regel, welke ingevoerd is op 29 december 2014, blijft dus gelden.

De stamboom CD van de Raad van Beheer is in 2015 komen te vervallen. Men kan de stambomen vanaf 18 juni 2015 checken op de website van de Raad van Beheer. Deze zal iedere 6 maanden geactualiseerd worden.

Namens het bestuur,
Reinier van Wattum, voorzitter.

Nest Cam van Google

Een camera die je met de smartphone kan bedienen en zelfs kan zorgen dat de stoute SWH die alleen thuis is, uit de koelkast blijft omdat je via de smartphone ook commando's kan geven.

Het is natuurlijk de vraag of hij luistert maar je kunt in ieder live meekijken of thuis alles in orde is. Tenminste, als de SWH al niet de camera heeft gevonden en deze heeft geanalyseerd in heel kleine stukjes. 🐾

Bij Mediamarkt te koop voor 199 euro.

Hippe reisdeken

Het merk Tails Division uit Amsterdam maakt mooie en betaalbare spullen voor honden en katten.

Meestal gemaakt van natuurlijk materiaal en het ziet er goed uit. Met deze deken van spijkerstof kun je overal met de hond neerstrijken. En je rolt de deken zo op! 🐾

Te koop bij www.tailsdivision.com voor 59,95 euro

Wonderwoof

Een stappenteller voor de hond. Ook wel eens nieuwsgierig hoeveel kilometer onze viervoeters afleggen op een wandeling? Daar kun je nu achterkomen.

De Wonderwoof is een zender die laat zien waar je hond zich bevindt en hoeveel kilometer hij gelopen heeft. De Wonderwoof ziet eruit als een soort strikje (niet bijzonder mooi vorm gegeven) dat je om de nek van je hond kunt doen. Met behulp van de Wonderwoof worden alle acties van je hond direct geüpload naar je telefoon. 🐾

Te koop bij www.wonderwoof.com voor 95 dollar.

Boek De komst van de wolven

Sarah Hall (*The Wolf Border*)

Sarah Hall verhaalt in "De komst van de wolven" over het leven van de zwangere Rachel.

Deze Engelse schrijfster weet haar lezers vanaf de eerste bladzijde te boeien. Met een enorme precisie zet zij haar personages in een dramatisch, ruig, maar voor de lezer herkenbaar leven.

Hoofdpersoon Rachel woont in Idaho en bestudeert daar de wolvenpopulatie. Op een dag krijgt ze het aanbod terug te gaan naar haar geboorte-plaats in het noordwesten van Engeland om daar een bijzonder project uit te voeren. Een rijke notabele wil op zijn landgoed een wolventroep uitzetten en vraagt Rachel om dit project te gaan leiden. Wanneer Rachels moeder Binny overlijdt, besluit Rachel het project aan te nemen. Daarbij probeert ze te vluchten voor Kyle, de man van wie ze onbedoeld zwanger werd. Zwanger en wel reist ze af naar Cumbria, waar zij de wolf samen met de graaf van Annerdale, Thomas, zal introduceren. 🐾

Een boek dat zeer actueel is en waarvoor de schrijfster de nodige research heeft gedaan en daardoor een realistisch beeld schetst. LG

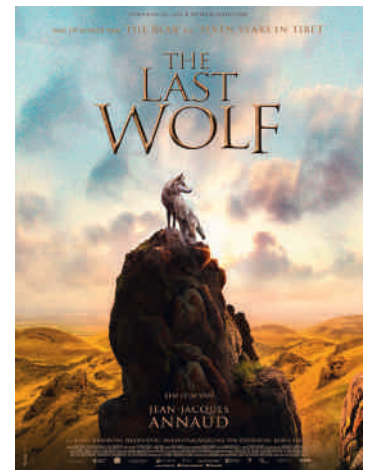
Dvd The last wolf

Dvd release 26 juni 2015

Toen Jean-Jacques Annaud *Seven Years in Tibet* had gemaakt, werd hem daarna de toegang tot China geweigerd, en niets zal hem dan ook zo verbaasd hebben dat een Chinese filmmaatschappij, jaren later, juist hem benaderde om bestseller *Wolf Totem* te verfilmen. Dat is een semiau-tobiografisch boek van Lü Jiamin en gepubliceerd onder het pseudoniem Jiang Rong.

Het is een prachtig verhaal over de jonge student Chen Zhen die in 1969 vertrekt vanuit de metropool Beijing naar Binnen-Mongolië om daar een nomadenstam te onderwijzen. Maar hij ontdekt dat hijzelf nog veel te leren heeft over het leven in deze oneindige, harde maar adembenemende wildernis. Blij, het hoofd van de nomadenstam, brengt Chen Zhen bij dat het van groot belang is om de voortdurend veranderende harmonie tussen mens, dier en natuur te respecteren. Met dit besef leert Chen Zhen inzien hoe belangrijk de rol van de wolven is in het leven van de nomaden. Gefascineerd door hun listigheid, hun kracht en hun woeste schoonheid, vangt Chen Zhen in het geheim een wolvenwelp om het beter te leren kennen.

Wanneer echter ook de Han Chinezen naar de steppe trekken, raakt het natuurlijk evenwicht uit balans. De Han Chinezen zien de wolven als een bedreiging en een beleidsofficier beslist alle wolven uit de regio uit te roeien. Het is een bekend verhaal, maar ondanks deze wrede beslissing geeft de regisseur de kijker ook een sprankje hoop. Het verhaal is prachtig verteld zoals deze regisseur dat kan, met liefde voor eindeloze landschappen, respect voor de natuur en een sprankje magie. 🐾

Een aanrader voor alle wolfhond liefhebbers! LG

Dierapotheke.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

Levering uit
apothek van
Dierenkliniek
Horst

100

petpunten extra
bij uw bestelling
gebruik code:
fokbegeleidinghorst

thuiswinkel
waarborg

Dierenkliniek Horst, Americaanseweg 33 Horst, Tel. 077-3982169

✉ dierenarts@daphorst.com 🌐 www.dierapotheke.nl 🌐 www.fokbegeleiding.nl

Fokbegeleiding Dierenkliniek Horst

- Advies en begeleiding fokteven- en reuen.
- Fulltime (24/7) reproductie, ook in het weekend.
- Immulite progesterontest, uitslag binnen 1 uur.
- Intra Uteriene Inseminatie.
- Fresh, chilled en frozen semen, transport en opslag.
- Reprovet drs. Jacques Jenniskens, lid EVSSAR.

NATUURLIJK HET BESTE!

NIEUW

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

NIEUW: Naast de geperst adult brok is er nu ook de tarwe- en glutenvrije geperst puppy & small breed (28/15) en de geperst lam – all life stages (24/14), met een hoog vleesaandeel.

BIOFOOD geperst is geschikt voor alle honden, van pup tot senior.

BIOFOOD[®]
WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Waarom eet mijn hond poep!?

Het is een van de grootste ergernissen onder Nederlanders: hondenpoep op straat! Hondenbezitters 'vergeten' vaak de poep van hun hond op te ruimen, maar dan helpen hun honden soms onverwacht een handje mee. Dat is geen aantrekkelijk gezicht voor de baas, voor de hond maakt het niets uit. Is er aan dit ongewenst snoepgedrag wat te doen? Dierenarts René Wagenaar weet raad.

Door: René S. Wagenaar, dierenarts

Het eten van ontlasting ofwel coprofagie vinden mensen een vies gezicht. Maar we moeten ons realiseren dat ontlasting vaak nog voedingswaarde heeft. Bovendien zijn konijnenkeutels en paardenmest rijk aan de vitaminen B, C en K.

Vleesrijke voeding of slecht verteerd voer is voor de hond het meest aantrekkelijk. Daarom zijn honden dol op de uitwerpselen van dieren met maag- of darmproblemen.

Poep eten is dus niet ongezond, mits de ontlasting niet van een ziek dier is, maar de hond kan met het eten van ontlasting van andere dieren zich besmetten met eieren van wormen.

In paardenmest kan het wormdodend middel ivermectine zitten dat voor veel honden gevaarlijk is.

Consistentie

We onderscheiden drie vormen van coprofagie: het eten van eigen poep, het eten van poep van andere honden en het eten van poep van andere diersoorten (*katten, konijnen, schapen en paarden*).

De laatste vorm komt het meest voor. Ook de consistentie van de poep kan van belang zijn: zacht, hard, brokkelig of bevroren. Poep eten kan aangeleerd gedrag zijn of een vorm van aandacht vragen. Het kan een uiting van verveling of stress zijn of een gevolg van een extreem hongergevoel na castratie of bepaalde medicijnen (*b.v. cortico-steroiden, pheno-barbital of valium*) Soms is er een lichamelijke oorzaak.

Hormonale stoornis

In dat geval kan een hormonale stoornis in de bijniere de oorzaak zijn (*ziekte van Cushing*), de schildklieren (*hyperthyreoïdie*), de alveesklier (*suikerziekte*), of een tekort aan eiwitplitsende enzymen van de alveesklier (*EPI, Exocriene Pancreas Insufficiëntie*).

Andere lichamelijke oorzaken kunnen aandoeningen van het maagdakanaal zijn (*bv. een ernstige spoelworminfectie*), een verminderde nier- of leverfunctie of aandoeningen aan het centrale zenuwstelsel (*bv. een hersentumor*).

Verveling

Bij 'uiting van verveling' moet niet alleen gedacht worden aan onvoldoende lichaamsbeweging, maar ook aan onvoldoende invulling van het 'voedsel zoekgedrag.' De hond hoeft immers zijn dagelijkse voedsel niet bij elkaar te zoeken.

Bij een hond die commercieel voer krijgt kunnen tekorten in de voeding eigenlijk nooit de oorzaak zijn. Wel kan de manier waarop en de vorm waarin het commercieel voer wordt aangeboden de hond aanzetten tot coprofagie.

Denk aan een plotselinge voerverandering, het onvoldoende vervullen van de hond z'n voedsel zoekgedrag of kauwbehoefte.

Beloning

Straffen heeft geen zin en kan het probleem alleen maar verergeren. Straffen is een vorm van aandacht geven en dus in de ogen van de hond een beloning. Ons advies: naar de oorzaak zoeken en deze zo mogelijk verwijderen. Zorgen dat de hond er niet bij kan, dus aan de lijn uitlaten.

En als de hond los loopt er goed op letten dat niet stiekem gesnoept wordt. Vooral goed opletten, dat ù het lekkers eerder ziet. De hond direct aanlijnen zonder dat deze de kans krijgt er een hapje van te nemen. Het duurt maanden voordat uw hond zijn snoepgewoonten verandert. Het voedsel zoekgedrag kan ingevuld worden met het aanbieden van voerspelletjes en het stimuleren van speuren.

Training

Met appel- en aandachtstraining kunt u zorgen dat de hond de baas interessanter gaat vinden dan de poep. Begin met deze training in een poepvrije omgeving. Beloon gewenst gedrag en negeer foutief gedrag. Training met behulp van de Master Plus, waarmee een op afstand bediende luchtstoot kan worden uitgedeeld terwijl de hond aan stront snuffelt of het eet, kan een goede remedie zijn.

Ook wordt wel geprobeerd uitwerpselen, die men straks met de hond gaat passeren, tijdens het uitlaten onaangenaam te maken door er bijvoorbeeld zout of een misselijkheid oproepende stof (*LiCl*) tevoren in aan te brengen, zodat 'voedselvermijdingsleren' kan optreden. 🐾

Bron: www.dierenartsabc.nl

Over bloeien, loslaten, pionieren, kissebissen en honden die trekken aan een touwtje dat jezelf niet in de gaten hebt

Door: Lies Geluk

Een gesprek met Johan Berends. Een hondenmens pur sang. Of hij nu wil of niet.

23 december 11 uur, 2015.

Een zonnige dag in deze winter die maar geen winter wordt.

Onze Saarlooswolfhond springt uit de auto en rent kwispelstaartend naar de voordeur van Marianne en Johan. Oma en opa. Vandaag gaan we niet spelen, zeg ik nog tegen Brand maar Johan interviewen voor het blad waarvan hij zo lang roerganger is geweest.

Een korte blik in het verleden. Johan, waar ben je het meest trots op wat betreft de AVLS?

Ik ben er voornamelijk trots op dat het uiteindelijk zo'n bloeiende vereniging is geworden. Ik heb indertijd een petite geschreven aan de Raad van Beheer. Er stonden meer dan 200 handtekeningen onder. De strekking was: doe iets aan ons ras, neem de verantwoordelijkheid, want zo gaat het niet langer. Maar er gebeurde niets. We hebben toen de **AVLS** opgericht en ik dacht dat al die 200 ondertekenaars meteen lid zouden worden. Dat werd een teleurstelling. Het eerste jaar hadden we maar 40 leden. Als ik zie wat het nu na tien jaar is geworden, een bloeiende vereniging met zo'n 240 leden, dan ben ik daar echt trots op. En elk jaar groeien we nog! Ik ben er ook trots op dat we het voor elkaar hebben gekregen dat de **AVLS** werd erkend door de Raad van Beheer.

Dat was nog een hele onderneming. We hebben daarvoor de Nederlandse Mededingingsautoriteit ingeschakeld. Marianne en ik vormen een team, we vullen elkaar heel goed aan. Marianne weet precies wat ze wil en ik kan, al zeg ik het zelf, goed formuleren. De NMa nam lang niet alle klachten in behandeling. De NMa juristen waar we contact mee hadden, kenden de Raad van Beheer niet eens, maar toen we de zaak voorlegden zeiden ze dat dit een zaak was die we aanhan-

gig konden maken. Het is ons uiteindelijk gelukt als tweede rasvereniging erkend te worden, maar ik vind het nog steeds bezopen dat er voor de Saarlooswolfhond twee rasverenigingen zijn. Ik ben zwaar voor samenwerking. We hebben na de oprichting van de **AVLS** tot twee keer toe aan de NVSWH samenwerking voorgesteld, maar het bleef doodstil. De RvB wilde wel bemiddelen. Ik heb het later nog eens nagevraagd bij de directeur van de Raad van Beheer, maar die heeft ook

nooit antwoord gekregen.

Je stopt met de eindredactie van het blad. Waarom?

Ja, dat heb ik mezelf ook afgevraagd. Ik ben een pionier, daar ben ik na 63 jaar achter gekomen. Ik vind het leuk om dingen op te starten en als het eenmaal loopt, ga ik weer wat anders doen. Het loopt nu goed, vind ik, en ik doe het al 9 jaar.

Wat ga je doen?

Ik ben erg geïnteresseerd in beeldende kunst. Op dit moment houd ik me intensief bezig met schildergenrekenst en grafiek uit de 16e eeuw: Lucas van Leyden, Quinten Massijs, Albrecht Dürer. Ja, daar stuit je dan op. We gaan weer meer naar tentoonstellingen, Marianne en ik, en er was laatst in Boymans van Beuningen een symposium over genrekunst. Jeroen Bosch is de bekendste. Wat is er zo mooi aan? Johan lacht, dan gaan we wel heel ver van de hondenwereld vandaan.

Ja, maar dat ga jij ook.

Stil. Ja... Marianne zei dat ik wel wat om handen moest hebben. Anders dut je in. Toen ben ik les gaan geven aan anderstaligen. In de praktijk zijn dat vluchtelingen. Ik doe dat nu een maand of drie en ik vind het geweldig. Twee keer in de week geef ik les. Lacht. Dat begon met een paar vrouwen uit Iran. Het was 'zwaan kleef aan' en nu zit ik met een halve Iraanse harem. Ik leid een discussiegroep, stel teksten samen die we bespreken. De andere

groep spreekt nul komma nul Nederlands, met Chinese en Syrische vrouwen. Dat is een waanzinnige uitdaging. En nu ik ze in twee maanden zo ver heb dat ze in de supermarkt weten hoe iets heet en iemand kan zeggen: 'ik heet Ayad, ik ben 32 jaar, ik woon in Rotterdam en heb 2 kinderen' dan ben ik de koning te rijk!

Er zijn veel verhalen van clubleden door jou gelezen. Welk verhaal is jou het meest bij gebleven?

In al die artikelen lees ik vooral de enorme verknochtheid van mensen aan hun Saarloosjes. Ik heb zelf wel eens geprobeerd de vinger daar op te leggen. Want wat is dat dan, wat deze honden met je doen? Daar ben ik nog steeds niet helemaal uit. Ze zijn zó ongelooflijk sociaal, ze trekken aan een touwtje dat je zelf niet in de gaten hebt, en voordat je het weet ben je hooked. Dat merk ik in de artikelen die mensen schrijven. Die warmte, die passie. Dat gevoel heb ik ook. Dat deel je met elkaar.

Is er iemand die je nog niet geïnterviewd hebt, maar die wel op je wensenlijst staat?

Jazeker. Dat is Francis Timmerman. Ik heb haar een paar keer gevraagd. Goh Francis, je bent de grootste fokker in Nederland. Jij moet toch ook jouw verhaal vertellen? Mij is het niet gelukt haar zover te krijgen. Misschien gaat het jou lukken.

Wat is dan de vraag die ik moet stellen?

Wat drijft haar om steeds maar weer, tegen alle verdrukking in, met de SWH bezig te zijn. En dan heb ik het niet alleen over fokken, maar ook met alle mensen erom heen, en over tegenslag verwerken. Zij heeft zó veel ervaring. Ik vond het jammer dat ze dat niet wilde delen in een interview. Ze vond dat bedreigend en schreef dat ze geen zin had in al dat gekissebis. Dat snap ik heel goed, want er wordt veel afgerekend in het Saarlozenwereldje.

Je loopt al lang mee in de hondenwereld, wat heeft jou persoonlijk het meest geraakt?

Johan is even stil. Dan: Ik zei laatst tegen iemand dat ik er jaren niet over heb kunnen praten. Het is nog steeds moeilijk. Dat heeft te maken met de dood van de twee puppen van Shala. Dat grijpt je zó naar de keel. We hadden er enorm naartoe geleefd met Tunka en Shala, maar het werd een drama. Een drama! Er gebeurde helemaal niets, er kwam geen enkele perswée of niks. Ik dacht, God, het gaat helemaal fout. Shala lag alleen maar te hijgen. Met een weeënopwekkend middel kwam het eerste pupje. Een reutje, maar die was dood. We wisten dat er twee pups waren, dus we hoopten dat de andere pup goed geboren zou worden. Maar er gebeurde weer niets. Die pup werd met de keizersnee gehaald. In het holst van de nacht reden we naar boven (ons huis stond op een plateau boven het Franse stadje waar

door menselijk falen het allemaal was misgelopen. Een venijnige trap na. En waarom! Die mensen wisten heel goed dat we zó graag een nestje wilden. Daarom waren we blij dat het jaren later met Lica zo goed ging en dat Marijke Saarloos erbij was. We zijn haar daar ongelooflijk dankbaar voor. Wij waren totaal getraumatiseerd. Later zei Marijke: 'Jullie waren heel zenuwachtig hè, maar ik was het ook hoor! Stel je voor dat dit ook was misgegaan.' Het tweede nest van Lica ging weer helemaal goed. En weer was Marijke erbij. Het zijn de hoogtepunten in ons SWH bestaan. Die twee nesten, dat was zó fantastisch. Dan snap je ook onze emotie. We hebben 4 kinderen en tien kleinkinderen, maar de honden ga je ook een beetje als je kinderen zien.

we toen woonden). Shala lag suf van de narcose als een bebloede vaatdoek achter in de auto. Marianne zat naast me en huilde met het dode, nog natte teefje op haar schoot. En boven lag dat andere dode pupje. In de koelkast. De volgende dag heb ik de pupjes in de tuin begraven. Dat was heel zwaar om te doen. Je kunt niet uitleggen wat zoiets met je doet als je dat zelf niet hebt meegemaakt. Ik dacht, ik schrijf dit van me af, zoals ik altijd alles van me af schrijf. Ik stuurde het stukje naar de NVSWH, maar het werd niet geplaatst. Ik kreeg daar trouwens helemaal geen contact. IJzige stilte. Mijn advocaat moest eraan te pas komen. Uiteindelijk hebben ze het geplaatst, maar er stond boven dat

Hoe ziet de toekomst eruit voor de honden van de AVLS?

Ik geloof dat er nu een gezonde basis is om mee verder te gaan. Het onderzoek dat geneticus Jack Windig voor ons heeft gedaan, laat zien dat het fokbeleid succesvol is. De verwantschapsgraad loopt langzaam terug. Er is een gezonde basis gelegd qua genenvariatie. Waar het naartoe moet, is een verdere verbreding van de genenpool. Daarom ben ik zo blij dat de meeste leden de noodzaak van outcross inzien. ●●➔

Niet dat outcross het heilige middel is, maar je kunt daarmee dingen die in het verleden fout zijn gegaan uiteindelijk weer op het goede spoor krijgen. Alleen moet je die heilig verklaarde raszuiverheid even opzij zetten. Over je eigen schaduw heen durven stappen. Ik maak me echt zorgen over het uitblijven van pups bij de NVSWH. Als je bedenkt dat in Nederland sinds 2009 daar geen enkel nest meer is geboren! En buiten Nederland maar een paar nesten. We hebben er jarenlang, keer op keer, voor gewaarschuwd en nu pas wil men voorzichtig buiten de eigen populatie gaan fokken. Voorlopig alleen met Saarlooswolfhonden buiten de NVSWH. Ik vrees: too little, too late. Het zal, naar mijn mening, slechts een druppel op de gloeiende plaat zijn.

Wat hoop jij voor de AVLS?

Ik hoop dat het fokbeleid uiteindelijk zijn vruchten zal afwerpen. We hebben nu de eerste outcross ingezet. Het zal een proces van tientallen jaren worden, van wikken en wegen en goed selecteren. Ik hoop dat mensen niet het eigen gelijk als uitgangspunt nemen, maar dat ze open blijven staan voor nieuwe ideeën. Bijvoorbeeld voor wetenschappelijk ontwikkelingen en dat we ook dáár een vinger aan de pols blijven houden. Dat we in gesprek blijven met mensen die ons verder op weg kunnen helpen naar een gezonde SWH met een mooi karakter. Want dat is wat het moet zijn: een gezonde Saarlooswolfhond met een fijn karakter.'

Het mooiste moment met jullie honden?

De nesten van Lica. Zonder twijfel. Het eerste nest van Lica op één, het tweede nest van Lica op twee, het ontstaan van de AVLS op drie, de erkenning van de AVLS door de Raad van Beheer op vier en tenslotte het boek 'Een hond in wolfskleren'. Dat boek zie ik echt als een afsluiting van een periode. Hella en ik blijven wel interviews doen voor het blad. Dat vinden we leuk. Door Nederland crossen, intussen oude omroepherinneringen ophalen en met mensen praten

over de passie die wij allemaal delen. Trouwens, ik had mij verheugd op de vraag hoe wij aan de SWH zijn gekomen, want daar begint Hella altijd mee. Maar die vraag heb je niet gesteld!

Nou Johan...

Hoe kom je aan de SWH?

Licht. Nou Lies, ik maakte toen reportages. Hella, jou wel bekend, deed de eindredactie. 'Op reis' heette die serie. Het ging over mensen die op een speciale manier hun vakantie doorbrachten. Ik werd op pad gestuurd naar Polen, waar Nederlanders twee wolvenroedels volgden. Joep van de Vlasakker, een Nederlandse bioloog, deed veldonderzoek naar die roedels, waarvan de alfa's een zender droegen. Ik raakte gefascineerd door wolven, maar volgens Joep kon je die niet in huis houden. Het dichtst wat erbij in de buurt kwam, zei hij, was de SWH. De wat? De Saarlooswolfhond! Terug in Nederland zei ik tegen Marianne dat het een SWH moest worden. Een wat, zei Marianne? Een Saarlooswolfhond, zei ik. Nooit van gehoord. Op een gegeven moment

stonden we bij de kassa van tuincentrum Overvecht in Utrecht. Ik keek een beetje verveeld om me heen en zag toen zo'n hondenboekje. Daar stond hij in!

De Saarlooswolfhond. Het was nog voor het internettijdperk en we kwamen uiteindelijk bij de NVSWH terecht. Daar moest ik eerst lid worden. Ik ben helemaal geen verenigingsmens, maar anders kreeg ik geen pup. Dus werd ik lid. Daarna ben ik er blijven plakken om stukjes te schrijven voor het clubblad. Marianne vanuit in de keuken, een lunch voorbereidend: 'je bent ingepalmd door Diny Pielanen!' Johan lacht. Nou ja. Zo kwamen we in iedere geval aan Tunka. Marianne: 'Ik zag het eerst helemaal niet zitten, ik dacht wat een gedoe zeg, jeetje.

Ik moest steeds op komen dagen, want Johan was alleen maar aan het werk.'

Johan: Ja, ik zat net in een ingewikkelde studioproductie en was wekenlang dag en nacht bezig. Ik dacht dat het nog wel even zou duren met die pup, maar toen was daar opeens het nest waar Tunka in lag. Het was onze eerste Saarlooswolfhond. Daarmee begon de verslaving en we zijn nog steeds niet afgekickt. 🐾

Antibiotica-resistentie tegengaan, ook bij gezelschapsdieren

Bacteriën kunnen ongevoelig worden voor antibiotica. Deze resistentie dreigt een steeds groter probleem te worden zowel in de humane als in de diergeneeskunde.

Wat kunnen we ertegen doen?

Door: Dr. Paul Overgaauw,
dierenarts-specialist

Antibiotica zijn stoffen die werkzaam zijn tegen bacteriën bij mens en dier. Voor sommige ziekten zijn ze van levensbelang, anders kan een patiënt komen te overlijden. Als antibiotica vaak worden gebruikt, is de kans groot dat bacteriën ongevoelig worden. Dit noemen we resistentie en wordt veel gevonden bij de mens in landen waar veel antibiotica worden gebruikt (*bijvoorbeeld India en Egypte*).

Ook bij dieren, in de veehouderij maar ook bij gezelschapsdieren, gebruikt men antibiotica en treedt resistentie van de bacteriën van het dier op. De resistente bacteriën kunnen van dieren op mensen overgaan (*en andersom*).

Het is daarom belangrijk om antibiotica op een verantwoorde manier toe te passen om er zo voor te zorgen dat we ze bij ernstige infectieziekten en ook in de toekomst kunnen blijven gebruiken.

Hoe belangrijk zijn antibiotica?

Aan het begin van de vorige eeuw overleed in de Westerse wereld nog ongeveer een procent van de bevolking jaarlijks aan infectieziekten. Deze werden vooral door bacteriën en in mindere mate door virussen, parasieten en schimmels veroorzaakt.

Na de introductie van antibiotica eind jaren dertig daalden de sterftcijfers in de USA als gevolg van infectieziekten binnen de eerste vijftien jaar met 75 procent (*miljoenen mensen*). Ineens was het niet meer vanzelfsprekend dat men dood zou gaan aan een long-, hartklep- of hersenvliesontsteking en de levensverwachting nam toe met twintig jaar. Geen van de verdere medische ontwikkelingen vanaf de jaren vijftig, zoals de ontwikkeling van de intensive care en vaccins, heeft tot dergelijke succescijfers geleid.

Daarnaast is het alleen mogelijk om ingewikkelde en langdurige chirurgische ingrepen uit te voeren, zware chemotherapie te geven, organen te transplanteren en prematuur geboren baby's in leven te houden door het gebruik van antibiotica waardoor eventueel complicerende infecties worden voorkomen. Ook de diergeneeskunde en de veehouderij vertoonden stormachtige ontwikkelingen na de Tweede Wereldoorlog dankzij het beschikbaar komen van antibiotica voor dieren.

Wat is het probleem?

Antibioticaresistentie breidt zich sneller uit dan er nieuwe antibiotica op de markt komen. Medicijnen voor bijvoorbeeld hart- en vaatandoeningen, astma en suikerziekte worden eerder ontwikkeld, omdat die door meer mensen en langer gebruikt worden. Bedacht moet worden dat de kosten van de ontwikkeling van een medicijn binnen een relatief korte

periode terugverdiend dienen te worden. Daarna verloopt het patent en dan mag iedere fabrikant het op de markt brengen.

Welke maatregelen zijn nodig?

Om de ontwikkeling van resistentie tegen te gaan zijn drie dingen heel belangrijk. Ten eerste infectiepreventie of infectieziektenbestrijding. Immers, die niet besmet is met een ziekteverwekkende bacterie hoeft ook niet behandeld te worden met antibiotica. Ten tweede een goede monitoring en bewaking. Instanties moeten goed in de gaten hebben wat er speelt om tijdig maatregelen te kunnen nemen. Ten derde moeten we voor mens en dier verantwoord omgaan met de beschikbare antibiotica. Dat wil zeggen alleen gebruiken als het echt moet en als we antibiotica gebruiken, dan de juiste middelen, in de juiste dosering, gedurende de juiste tijd.

Om de introductie van resistente bacteriën te voorkomen wordt patiënten, die in een ziekenhuis worden opgenomen, eerst gevraagd of ze in een buitenlands ziekenhuis hebben gelegen, contacten hebben met de veehouderij of opgenomen zijn geweest in andere zorginstellingen met bekende uitbraken. In dat geval worden ze geïsoleerd verpleegd en onderzocht op dragerschap van de MRSA-bacterie. Daarmee wordt het risico op verspreiding van de resistente 'ziekenhuisbacterie' MRSA tegengegaan.

Verder wordt er door arts en dierenarts zorgvuldig antibiotica voorgeschreven. Lang niet alle infecties hoeven met antibiotica behandeld te worden. Virusinfecties en sommige bacteriële infecties gaan vanzelf over. Voor dit doel zijn allerlei richtlijnen ontwikkeld voor de behandeling bij mens en dier. Nieuwe antibiotica worden gereserveerd voor de kritische patiënten. ●●➔

In de veehouderij wordt met managementmaatregelen zoveel mogelijk voorkomen dat dieren ziek worden. Gedacht kan worden aan maatregelen op het gebied van vaccinaties, hygiëne, goede ventilatie in stallen en huisvesting.

Groepsgewijze behandeling vindt niet meer standaard plaats en sommige antibiotica die belangrijk zijn voor de mens mogen niet meer bij dieren gebruikt worden. Verder wordt eerst bacteriologisch onderzoek verricht om de verwekker aan te tonen en om te kijken tegen welke antibiotica deze (or) gevoelig is. Met deze maatregelen is al bijna een vermindering van 70 procent van de antibioticaverkoop bereikt ten opzichte van enkele jaren geleden. Ten slotte wordt de farmaceutische industrie gestimuleerd om nieuwe antibiotica te ontwikkelen en onderzoek te doen naar nieuwe behandelingsmethoden, zoals bacteriofagen. Dit zijn organismen die bacteriën kunnen aanvallen en onschadelijk maken.

Met de maatregelen die de laatste jaren zijn ingevoerd is zowel in de geneeskunde als de diergeneeskunde een belangrijke vermindering bereikt in het gebruik van antibiotica en zien we sommige ziekteverwekkende bacteriën weer gevoeliger worden in plaats van resistenter.

Ook gezelschapsdieren

Antibiotica worden ook bij gezelschapsdieren gebruikt. Hoewel niet in de hoeveelheden en frequentie als bij landbouwhuisdieren, bestaat toch hier ook een risico op het ontstaan van resistentie. Door de veel nauwere contacten tussen mensen en huisdieren is de kans op overdracht van resistente bacteriën hiertussen ook groter. Allemaal redenen om ook bij gezelschapsdieren zorgvuldig om te gaan met antibiotica. Het is echt niet nodig om bij een blaasontsteking bij de kat, een routine operatie, een eenvoudige huidontsteking van de kat of een geval van diarree naar antibiotica te grijpen. In veel gevallen zijn er namelijk

geen bacteriën als oorzaak in het spel. Bovendien is de kans aanwezig dat de gewenste darmflora door de toepassing van antibiotica juist wordt gedood, waardoor eerder verstoringen optreden die de diarree vervolgens in stand houdt.

De rol van de eigenaar

Het is dus belangrijk om niet bij iedere aandoening antibiotica te gebruiken. Vertrouw uw dierenarts daarom als deze zegt dat het niet nodig is. Ga nooit zelf antibiotica geven die misschien zijn overgebleven van een vorige kuur of erger nog, van de mens. Deze kunnen voor dieren giftig zijn of ongewenste bijwerkingen veroorzaken. Maak een antibioticakuur altijd af en volg de instructies van de dierenarts zorgvuldig op. Het vroegtijdig stoppen met een behandeling omdat de klachten beginnen te verdwijnen, kan leiden tot een terugval van de klachten en vergroot de kans op het ontstaan van resistentie.

Het belangrijkste is natuurlijk om een huisdier gezond te houden. Dat kan bereikt worden door goede voeding, voldoende beweging, regelmatig vaccineren, ontwormen, vlooien/tekenbestrijding. De jaarlijkse gezondheidscontrole bij de dierenarts speelt daarbij een belangrijke rol.

Verspreiding van bacteriën kan worden voorkomen door de handen te wassen na contact met (zieke) dieren en altijd voor het bereiden of nuttigen van de maaltijd. Laat honden en katten niet in het gezicht likken en neem huisdieren niet mee naar bed. In de vacht kunnen vuil en parasieten aanwezig zijn, terwijl de mondholte echt niet schoon is! Veel honden eten poep en zowel hond als kat likt regelmatig zijn anus schoon. We noemen deze adviezen ook wel verantwoord huisdierbezit en ze zijn noodzakelijk in het belang van de gezondheid van mens en dier. 🐾

Bron: *Over Dieren*, Jaargang 27.

BARFmenu[®]

100%
Natuurlijke Diervoeding

BARFmenu diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

Géén chemische supplementen toegevoegd!
Géén rijst of granen - dus glutenvrij!

 TinLo
Tinlo BV
Wilgenlaan 3e
2651 TA Berkel en Rodenrijs
www.tinlo.nl

 ORIGINAL PRODUCT
100%
GUARANTEE

www.barfmenu.nl

Cavom[®]

de natuurlijke voeding

Cavom is de volledige
en hoogwaardige maaltijd
voor uw hond.

Cavom bevat alle essentiële
voedingsstoffen in de juiste
verhouding.

Cavom is voordelig
in gebruik, door de hoge
energiewaarde en de lichte
verteerbaarheid.

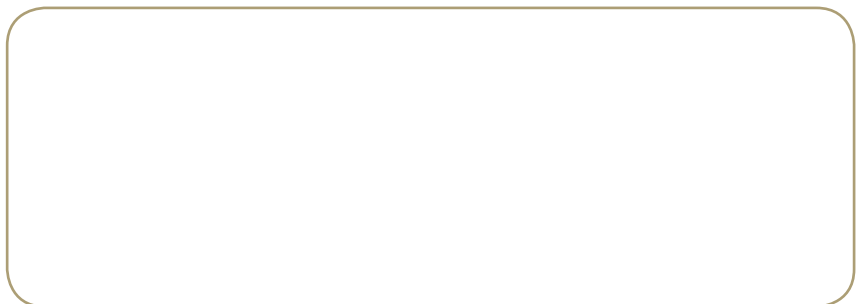
Voor specifieke vragen over
Cavom kunt u altijd contact
met ons opnemen.

Netto ter beschikking
(M.E.) ± 4200 Kcal/kg

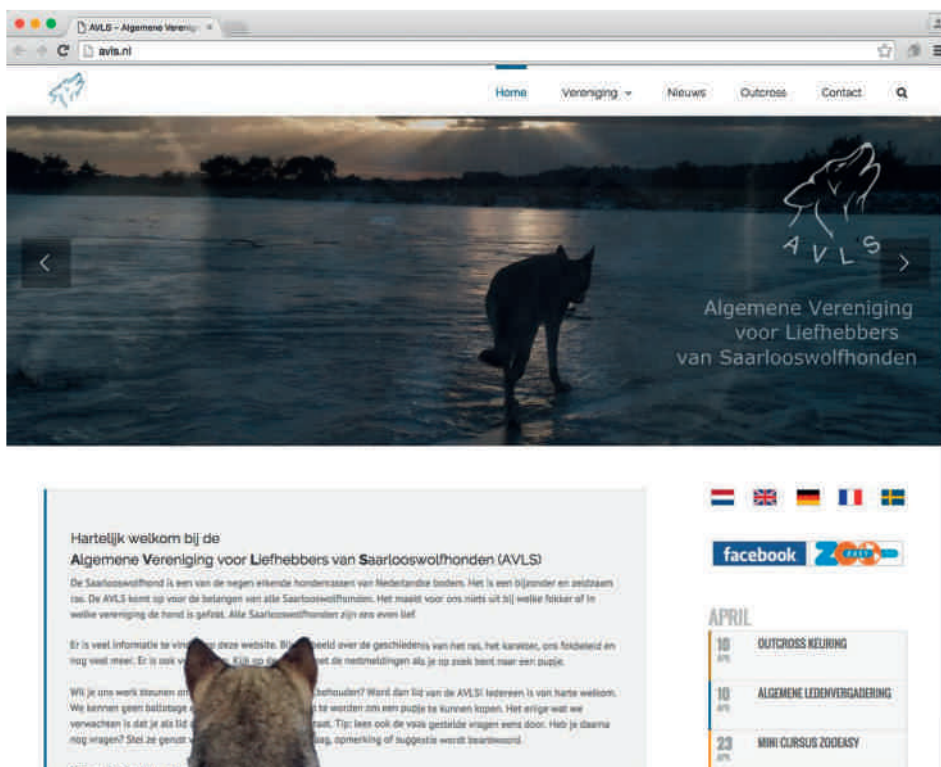
Cavom daar draait een gezond hondenleven om

VDM Diervoederfabriek B.V., Tussendiepen 9 -13, 9206 AA Drachten,
Tel: +31(0) 512 51 59 55, Fax: +31 (0) 512 51 60 50, E-mail: vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliusstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden